

» Ζω σε αυτό το ευλογημένο νησί από 11 ετών κι αν με ρωτήσεις, θα σου πω ότι αισθάνομαι περισσότερο Κεφαλλονίτης παρά Πακιστανός» λέει με συγκίνηση ο Αμπντούλ Γαφάρ που μαζί με τρεις συμπατριώτες του έδωσαν την Πέμπτη ένα συγκλονιστικό μάθημα ανθρωπιάς και αλληλεγγύης στους σεισμόπληκτους της Κεφαλονιάς. Στο νησί του Ιονίου ζουν και εργάζονται σήμερα περίπου 200 οικονομικοί μετανάστες από το Πακιστάν, μια χώρα που τα τελευταία χρόνια έχει πληρώσει βαρύ φόρο αίματος στον Εγκέλαδο και έχει βιώσει τις καταστροφικές συνέπειες των σεισμών. Αμέσως μετά τον καταστροφικό σεισμό οι Πακιστανοί μετανάστες ξεκίνησαν έναν αθόρυβο μαραθώνιο συλλογής χρημάτων για τη στήριξη των σεισμοπαθών του νησιού. «Πήγαμε από σπίτι σε σπίτι, χτυπήσαμε όλες τις πόρτες των δικών μας ανθρώπων και τους ζητήσαμε να προσφέρουν κι αυτοί κάτι για να βοηθήσουν τον τόπο που μας δίνει ψωμί» είναι τα λόγια του Αμπντούλ. Άνθρωποι που επιβιώνουν εργαζόμενοι σε αγροτικές καλλιέργειες, σε θερμοκήπια, στην λάιτζα και στις οικοδομές έκοψαν κάτι από το πενήνρο τους μεροκάματο και συνέδραμαν στην πρωτοβουλία του Αμπντούλ, του Μοχάμεντ και του Αντνάν. «Ήταν συγκινητική η ανταπόκριση όλων των Πακιστανών του νησιού» λέει ο Αμπντούλ συμπληρώνοντας πως «από τους 200 συμπατριώτες μου που ζουν στην Κεφαλονιά οι μισοί σχεδόν είναι παράνομοι και έχουν περάσει απίστευτες δυσκολίες και κυνηγητά μέχρι να βρουν καταφύγιο στον φιλόξενο αυτό τόπο».

Με τα χρήματα που κατάφεραν να συγκεντρώσουν αγόρασαν τρόφιμα, είδη καθαριότητας και υγιεινής και τα παρέδωσαν στον Παναγιώτη Ιωαννίδη από το κλιμάκιο των Πατρών του Κόσμου που βρίσκεται στο Ληξούρι ώστε αυτά να μοιραστούν στους καταυλισμούς των σεισμοπαθών. Ενέργεια που πέρασε σχεδόν απαρατήρητη έξω από την Κεφαλονιά, μιας και τα συστημικά μέσα ενημέρωσης ευαισθητοποιούνται μόνο όταν πρόκειται να προβάλουν ένκομες δραστηριότητες πακιστανικής προέλευσης. Μοναδική εξαίρεση η τοπική ιστοσελίδα inkefalonias.gr που ανέδειξε την πρωτοβουλία αλληλεγγύης των Πακιστανών μεταναστών.

Γιος ναυτικού ο Αμπντούλ, θυμάται τα παιδικά του χρόνια στην Κεφαλονιά, το ελληνικό σχολείο που τέλειωσε στο νησί, μιας και η οικογένειά του ήταν τα πρώτα μέλη της πακιστανικής κοινότητας εκεί από το 1991. «Μετά το λύκειο, πήγα στην Αθήνα και σπούδασα φυσιοθεραπεία στα ΤΕΙ του Αιγάλεω και ακολουθώντας τη συμβουλή του πατέρα μου όσα χρόνια σπούδασα δωρεάν από το ελληνικό κράτος, τόσα χρόνια πρόσφερα εθελοντικά και χωρίς αμοιβή τις υπηρεσίες μου στο νοσοκομείο της Κεφαλονιάς» λέει με υπερηφάνεια ο Αμπντούλ Γαφάρ, που δεν ξεχνά την βοήθεια που πρόσφεραν τότε οι Έλληνες στο Πακιστάν. «Πολλοί Κεφαλλονίτες πλσίασαν τότε τον πατέρα μου και του ζήτησαν να συγκεντρώσει την οικονομική βοήθεια που μπορούσαν να προσφέρουν οι κάτοικοι του νησιού» λέει ο Αμπντούλ και συμπληρώνει πως «τότε κατάφεραν να μαζέψουν κάποιες χιλιάδες ευρώ και τα έδωσαν του πατέρα μου, που πήγε στο Βόρειο Πακιστάν και με τα χρήματα της Κεφαλονιάς αγόρασε κουβέρτες και τις παρέδωσε σε στρατόπεδο αστέγων λέγοντάς τους πως αυτή η βοήθεια είναι από τους Έλληνες αδελφούς τους».

«Όπως κι αν μας αποκαλούν, εμείς θα παραμείνουμε άνθρωποι»

«Το 2005 έγινε ένας τρομακτικός σεισμός στην πατρίδα μας με χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια άστε-

γους» θυμάται ο Αμπντούλ, που δεν ξεχνά την βοήθεια που πρόσφεραν τότε οι Έλληνες στο Πακιστάν. «Πολλοί Κεφαλλονίτες πλσίασαν τότε τον πατέρα μου και του ζήτησαν να συγκεντρώσει την οικονομική βοήθεια που μπορούσαν να προσφέρουν οι κάτοικοι του νησιού» λέει ο Αμπντούλ και συμπληρώνει πως «τότε κατάφεραν να μαζέψουν κάποιες χιλιάδες ευρώ και τα έδωσαν του πατέρα μου, που πήγε στο Βόρειο Πακιστάν και με τα χρήματα της Κεφαλονιάς αγόρασε κουβέρτες και τις παρέδωσε σε στρατόπεδο αστέγων λέγοντάς τους πως αυτή η βοήθεια είναι από τους Έλληνες αδελφούς τους».

«Αποφασίσαμε να βοηθήσουμε όσο μπορούσαμε τους φίλους μας Έλληνες, ώστε να ανταποδώσουμε το καλό που μας έκαναν πριν 9 χρόνια» λέει δίχως παράπονο ο Μοχάμεντ Μαχρούντ παρ' ότι βρίσκεται χωρίς χαρτιά και δίχως άδεια παραμονής στη χώρα μας και τα τελευταία χρό-

νια έχει βιώσει σε αρκετές περιπτώσεις τον ρατσισμό και την ξενοφοβία στο πετσί του. «Μας λένε λαθραίους, μας λένε παράνομους», λέει πικραμένος, αλλά δεν το βάζει κάτω και συμπληρώνει πως «όπως και να μας αποκαλούν, εμείς θα παραμείνουμε άνθρωποι, άνθρωποι που πιστεύουμε σε έναν Θεό που λέει να κάνεις ένα καλό για να λάβεις μια μέρα δέκα καλά σαν επιβράβευση της ανθρωπιάς και της καλοσύνης».

Μιλούν για την Κεφαλονιά με λόγια ζεστά και όμορφα, μιας και οι περισσότεροι δεν κρύβουν την επιθυμία να συνεχίσουν τη ζωή τους «σε αυτό το φιλόξενο νησί με τους ξεχωριστούς ανθρώπους», όπως χαρακτηρίζουν τους Κεφαλλονίτες. «Τα παιδιά μου είναι η τρίτη γενιά της οικογένειάς μου που ζει στο νησί» συνεχίζει ο Αμπντούλ και δεν κρύβει πως «θα είμαι περήφανος αν τα παιδιά μας ριζώσουν σε αυτόν τον τόπο και πάρουν όλα τα καλά που κουβαλάνε οι

Συγκινητική πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους σεισμόπληκτους από τους Πακιστανούς της Κεφαλονιάς

Με τα χρήματα που κατάφεραν να συγκεντρώσουν αγόρασαν τρόφιμα, είδη καθαριότητας και υγιεινής και τα παρέδωσαν στον Παναγιώτη Ιωαννίδη, από το κλιμάκιο των Πατρών του Κόσμου που βρίσκεται στο Ληξούρι, ώστε αυτά να μοιραστούν στους καταυλισμούς των σεισμοπαθών

Έλληνες». Όσο για την βοήθεια προς τους σεισμοπαθείς είναι ξεκάθαρο. «Δεν το κάναμε ούτε για να μας πει κανείς μπράβο ούτε για να κερδίσουμε την συμπάθεια των ντόπιων» εξηγεί ο Μοχάμεντ, αφού πάνω απ' όλα, όπως λέει, «είναι η συνείδηση του καθενός, μονάχα σε αυτήν και στον Θεό είμαστε υπόλογοι για ό,τι κάνουμε και φυσικά για ό,τι δεν κάνουμε».

Οι Πακιστανοί της Κεφαλονιάς έδωσαν ένα μικρό μάθημα ανθρωπιάς, αλληλεγγύης, αλλά και αξιοπρέπειας σε μια χώρα που διά στόματος ενός υπουργού τούς χαρακτηρίζει μετανάστες τραγικής και χαμηλής ποιότητας. Ο Αμπντούλ δεν είχε ακούσει τα βαριά και απαξιωτικά λόγια του κ. Δένδια και όταν του τα μεταφέραμε τηλεφωνικά, μετά από λίγα δευτερόλεπτα απάντησε με λόγια που ξεχειλίζουν μεγαλοκαρδία. «Είναι φυσιολογικό κάποια φορά οι άνθρωποι ενός τόπου να βλέπουν με ανησυχία, ακόμα και με φόβο αυτούς που μιλούν άλλη γλώσσα, αυτούς που έχουν άλλο χρώμα κι αυτούς που πιστεύουν σε άλλο Θεό, όμως η ποιότητα των ανθρώπων δεν κρίνεται από αυτά, αλλά από αυτά που ενώνουν τον καθένα με τον διπλανό του».

«Ο Μοχάμεντ Μαχρούντ, ο Μοχάμεντ Ιρφάν, ο Αντνάν Φαγιάζ και ο Αμπντούλ Γαφάρ δεν έγιναν πρώτο θέμα στις ειδήσεις ούτε και πρωτοσέλιδο. Δεν έκλεψαν, δεν σκότωσαν, δεν βίασαν. Δεν έγιναν πρωταγωνιστές επειδή έκαναν το καλό. Δεν έγιναν ήρωες επειδή ήταν Πακιστανοί». Με αυτά τα λόγια σχολίασε την πρωτοβουλία των Πακιστανών μεταναστών ένας Κεφαλλονίτης δημοσιογράφος που μας βοήθησε να συνομιλήσουμε με αυτούς τους σεμνούς και ταπεινούς ανθρώπους.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΑΚΟΣ